

Daně za branami unie

PETR MACH

Pro zastánce korporativistického sociálního státu je různost politik a různost daní – a tedy existence nezávislých států nepodléhajících jednotnému režimu – hrozbou. Daňová konkurence podkopává jejich hospodářský model. To věděl již guru evropských socialistů Lev Trockij, který napsal: *Úkol evropského proletariátu není zachovat na věky hranice, nýbrž je naopak revolučním způsobem zrušit. Žádný status quo, nýbrž Spojené socialistické státy evropské.*

Ať již dnešní evropští sjednocovatelé Trockého četli nebo ne, vědí, že existence nižších daní u sousedů je ohrožuje. EU například dotlačila Švýcarsko, Andoru a další země k tomu, aby úspory občanů zemí EU zdaňovaly a výnosy posílaly ministerstvům financí zemí, z nichž vkladatelé pocházejí. Kancléřka Merkelová neváhala uložit německé tajné službě úkol ukrást data z lichtenštejnské banky – aby mohla obvinít své občany, kteří legálně ukládali za hranice úspory s cílem vyhnout se německé dani z úroků.

Ačkoliv EU vyvíjí enormní snahu přitlačit evropské země ležící mimo její jurisdikci k přizpůsobení daní standardům EU, mají nezávislé státy stále podstatně nižší daně – a vzhledem k trvalému růstu zdanění v EU se tento rozdíl prohlubuje.

Jak ukazuje tabulka, většina nezávislých jurisdikcí západní Evropy buď DPH vůbec

Právě kvůli touze zachovat historicky vyvinutý a kulturně atraktivní evropský model jsme my Němci ... odhodláni sjednotit a rozšířit Evropskou unii. ... Jinak nebudeme schopni globalizaci politicky ovládat.

Gerhard Schröder, bývalý německý předseda vlády

nemá nebo má její sazbu hluboko pod limity nařizované Evropskou unií.

Grónský příklad

Příkladem území, která se vymanilo z jurisdikce EU, je Grónsko.

Grónsko se stalo spolu s Dánskem – jako dánské území – členem Evropských společenství v roce 1973, přestože přes 70% voličů v Grónsku hlasovalo proti vstupu. Po té, co Grónsko získalo v roce 1979 samosprávný status, se konalo 23. února 1982 úspěšné referendum o vystoupení z ES.

V reakci na grónské referendum členské země Evropských společenství uzavřely Smlouvu o vystoupení Grónska – dodatek k zakládající smlouvě, který stanoví, že se zakládající smlouva nevztahuje na Grónsko.

V Grónsku tedy nemuseli zavést DPH s minimálními sazbami 5% na potraviny a 15% na ostatní služby, jak požadují směrnice EU. Ani nemusí mít spotřební daň z benzínu v minimální výši platné v EU 3,59 euro. Například benzín tam tak stojí v přepočtu asi 11 korun.

Nezávislost všem evropským státům nezávislým na EU velmi svědčí. Mají vysokou životní úroveň, vysoký růst ekonomiky, minimální míru nezaměstnanosti a podstatně delší délku života než země EU.

Snaha EU sjednocovat (= zvyšovat) daně bude pokračovat. EU se bude pokoušet tlačit i na státy, které leží mimo její jurisdikci. Evropské sjednocování legislativy ale povede k hospodářskému zaostávání a prosperující jurisdikce ležící mimo EU budou občanům EU ukazovat, že nezávislost dává smysl.

Každá akce vyvolává protireakci. EU tlačila na pilu a prosadila Lisabonskou smlouvu. To ale nadšení pro celoevropské rozhodování nezvyšuje. Naopak. S rostoucím diktátem zákonů z Bruselu bude zastánců nezávislosti přibývat. Je jen otázkou času, kdy další země Evropskou unii opustí a vydá se vlastní nezávislou cestou.

Autor je předsedou Svobodných. Příspěvek byl přednesen na konferenci Perspektivy daňové harmonizace v EU v Praze 4. 11. 2009

DÁLE ČTĚTE:

Ivo Strejček:

EU bude dále sjednocovat daně – na úkor spotřebitelů

Radim Smetka:

Nadvýroba mléka v Evropském svazu

Recenze:

Forrest Carter: Škola Malého stromu

	Sazba DPH	Míra nezaměstnanosti
Andora	neexistuje	0 %
Faerské ostrovy	25 %	1,4 %
Gibraltar	neexistuje	3,0 %
Guernsey	neexistuje	0,9 %
Island	14 %-24,5 %	1,6 %
Jersey	neexistuje	2,2 %
Lichtenštejnsko	2,4 %-7,6 %	1,5 %
Monako	5,5 %-19,6 %	0 %
Norsko	7 %-25 %	2,6 %
Ostrov Man	5 %-16 %	1,5 %
San Marino	17 %	3,1 %
Švýcarsko	2,4 %-7,6 %	2,6 %

Data za rok 2005. Zdroj: CIA Factbook

EU bude dále sjednocovat daně – na úkor spotřebitelů

IVO STREJČEK

Evropská unie vyvíjí trvalou snahu po sjednocování daní v členských státech. Zatímco smlouvy o EU nedávají unii pravomoc určovat přímé daně, o to více Evropská unie ovlivňuje daně nepřímé – spotřební daně a DPH.

Pokud jde o DPH, sazby se v Evropě dosud stále značně liší, i přes mnoho harmonizačních daňových směrnic. Základní sazbu DPH mají na úrovni minima požadovaného unii jen Kypr a Lucembursko. Rozdíl ve zdanění v EU tvoří u zboží jako jsou auta, počítače a oblečení 10 procentních bodů (Dánsko vs Lucembursko) nebo u potravin 20 procentních bodů (Dánsko vs Británie).

Tato daňová rozmanitost sice vadí Evropské unii a velkým státům s vysokým zdaněním, ale je velmi ku prospěchu spotřebitelům. Spotřebitelé mohou přizpůsobovat své nákupní rozhodování, když cestují mezi státy. Daňoví poplatníci platící vysoké daňové sazby jako cenu za štedrý sociální stát mohou skrze daně vidět v cizině příklady jiného hospodářského modelu. Daňová konkurence tak nepřímo znamená konkurenci sociálních systémů.

Na druhé straně, neustálý tlak na sjednocování daní podkopává nejen daňovou konkurenci, ale i volbu mezi ekonomicky liberálním státem a přerozdělovacím státem. Tlak na daňovou harmonizaci je přitom vždy tlak na zvyšování daní. EU určuje minimální sazby, nikdy kupodivu maximální sazby. Neexistuje směrnice, která by říkala, že DPH může být nanejvýš 23%.

Ivo Strejček na konferenci Perspektivy daňové harmonizace v EU v Praze 4. 11. 2009

Nabízí se srovnání se Švýcarskem, kde ústava naopak stanoví federaci maximální možnou sazbu DPH (7,5 %, resp. 2,3 %).

Jednomyslné rozhodování o daních by mělo účinně bránit zvyšování daní nad úroveň platnou v členském státě s nejnižším zdaněním. Lze si ale snadno představit, že jakmile Lucembursko a Kypr ze svých vnitřních důvodů zvýší základní sazbu z 15 na 16%, EU velmi snadno prosadí zvednutí minimální sazby na 16%. Krok za krokem tak EU úspěšně zabraňuje možnosti daně snižovat. Jakmile by se v Lucembursku či na Kypru dostala ke vládě opět strana, která by chtěla výdaje a daně snížit, už by nemohla.

Jaký vývoj lze očekávat v nejbližších letech?

Schválení Lisabonské smlouvy je na spadnutí. Lisabonská smlouva mimo jiné zvyšuje pravomoci Evropské unie v oblasti daní. Dosud mohla ovlivňovat daňovou legislativu jen „v rozsahu, v jakém je tato harmonizace nezbytná pro vytvoření a fungování vnitřního trhu“. Lisabonská smlouva nově umožňuje unii regulovat sazby daní pod zámkou, že různé sazby „narušují hospodářskou soutěž“ (bod 79 na str. C306/71 českého znění Lisabonské smlouvy). Velkým zemím s vysokými daněmi se tak podařilo zahrnout do legislativy EU to, po čem dlouho volají – potlačování podle nich „škodlivé“ daňové konkurence.

Druhou daňovou změnou, kterou Lisabonská smlouva přináší, je možnost Rady EU rozhodnout, že systém rozhodování o daních se změní z jednomyslného na většinový (bod 3 na str. C306/43 a bod 56 na str. C306/38 českého znění Lisabonské smlouvy). Evropská rada určitě takto nerozhodne první den po té, co začne Lisabon platit, ale cesta k daňovému diktátu je otevřená.

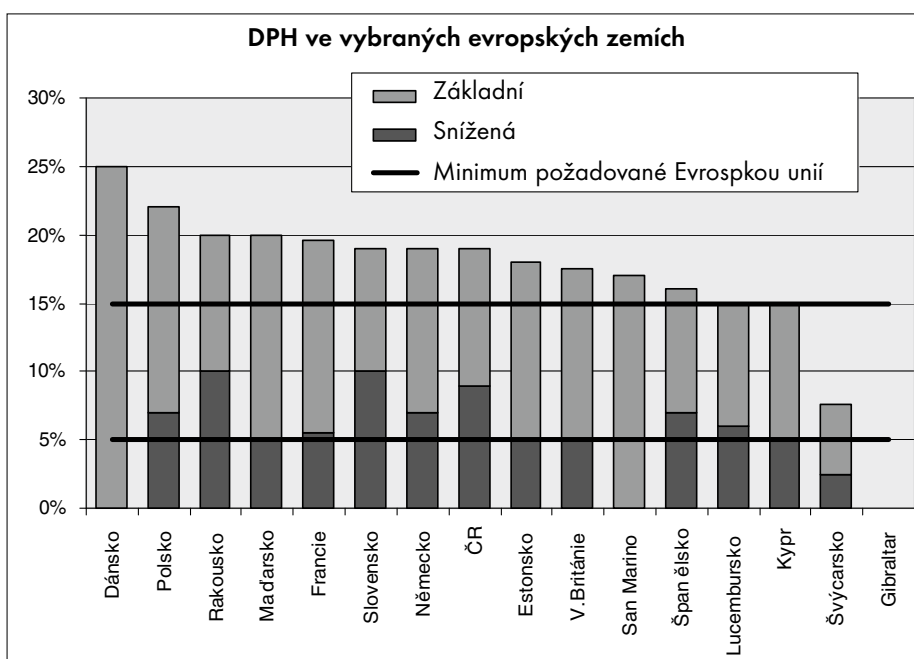
Tlak EU na zvyšování minimálních sazeb spotřebních daní bude zřejmě pokračovat. Můžeme očekávat zejména zvyšování minimálních sazeb daně z plynu, elektřiny, uhlí, benzínu a nafty, jakož i zvyšování minimálních sazeb DPH.

Závěr

Evropská unie je účinný daňový kartel. Schopnost EU harmonizovat daně je z podstaty jednosměrná a vede vždy jen ke zvyšování daní. Omezuje spotřebitelskou volbu: Vyšší daně znamenají více veřejných statků poskytovaných státem a méně soukromých statků nakupovaných samotnými spotřebiteli.

Evropská daňová politika znamená také omezování soutěže politických koncepcí. Politické koncepce nízkých daní a nízkých veřejných výdajů jsou z politické soutěže vytlačovány – je nesmysl jít do národních voleb s programem zrušení daně z elektřiny nebo snížení DPH na 14% – to není v EU dovoleno. EU svojí daňovou politikou nutí zastánce nízkých daní k prosazování jediné legitimní cesty – vystoupení z unie.

Autor je poslancem Evropského parlamentu za ODS a člen Skupiny Evropských konzervativců a reformistů

Nadvýroba mléka v Evropském svazu

RADIM SMETKA

Ještě před dvaceti lety by čtenáře československých novin nepřekvapila informace: Federální cenový úřad rozhodl, že mléka je moc a je potřeba omezit chov dojných krav, aby se zabránilo nadprodukcí. Jak jinak však máme vnímat rozhodnutí z minulého měsíce, které učinila evropská komisařka pro zemědělství Mariann Fischer Boel, která pod vlivem tlaku zemědělců z 21 unijních států přiklepla dalších 280 milionů eur na dotace. Nejde však o jen tak obyčejné dotace, nýbrž o dotace na NEchování krav.

Paní komisařka podlehla nátlaku zemědělců, kteří dokola opakují, že výkupní ceny mléka jsou pro ně likvidační a že je nutné zakročit proti zlým řetězcům, které si dovolují vyjednávat pro své zákazníky co možná nejnižší ceny mléka. Aby to už dále

nemusela poslouchat, rozhodla se pro snížení počtu zemědělců a tím o snížení nabídky mléka, čili ve svém důsledku o zvýšení cen mléka. Ti zemědělci, kteří si nejvíce stěžují, dostanou dotaci, aby se začali věnovat chovu něčeho jiného. Je naprosto evidentní, že toto rozhodnutí, na rozdíl od úsměvnosti, postrádá sebemenší ekonomické opodstatnění, ale především zdravý rozum.

Nejprve si to shrňme: Zaplatíme z peněz daňových poplatníků 280 milionů eur z rozpočtu EU a další miliony z rozpočtů členských států, abychom tím spotřebitelům k jejich velké radosti zajistili dražší mléko. To vše proto, abychom mohli zbavit práce některé zemědělce. A aby toho nebylo málo, nebudeme dotovat ledasjaké zemědělce, nýbrž právě ty, kteří vyráběli mléko nejdráže, čili nejméně efektivně, čili budeme podporovat ty nejneschopnější v oboru. Pokud by se Evropská unie nesažila do svobodného trhu intervenovat,

pak by naprosto přirozeným způsobem ukončili činnost v oboru ti nejméně efektivní zemědělci. Tím se sníží nabídka a cena se stabilizuje na hladině, která pro ty schopnější a efektivnější zemědělce bude znamenat prosperitu. Je naprosto nepochopitelné, že Evropská unie slyší na nesmyslné nařikání na zlé obchodní řetězce. Zpracovatelé mléka, ani supermarkety si nemohou diktovat cenu nižší, než za kterou jim ho je někdo ochotný prodat. V praxi to tedy znamená, že si neúspěšní zemědělci nestěžují na řetězce, nýbrž na úspěšnější konkurenty.

Dotace však mají ještě jeden rozměr. A to motivační – pokud zemědělec funguje neefektivně, nesnaží se něco zlepšit, nesnaží se někde ušetřit, a přesto dostane od EU dotace, pak se nikdy nic nezlepší a nikdy nás konkurenční prostředí nikdy neposune dál.

Autor je poradcem předsedy Svobodných a studentem VŠE

RECENZE

Forrest Carter: Škola Malého stromu (The Education of Little Tree)

Příběh laissez faire v lesní moudrosti Čerokiů

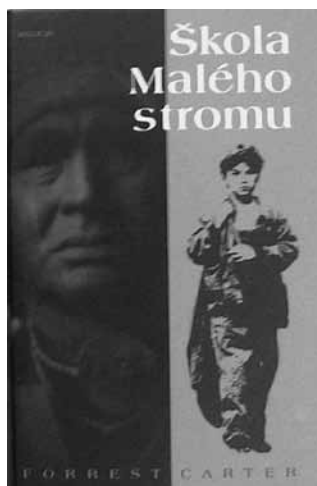
Kniha vypráví příběh komunity míšenců indiánského kmene Čerokiů a skotských přistěhovalců, kteří žili (a žijí) v horách americké Oklahomy, kde vytvořili specifickou kulturu horalů se smyslem pro nezávislost.

Škola Malého Stromu je příběh šestiletého chlapce, který je v zapadlém koutě Spojených států v době Prohibice vychováván čerokijsko-skotskými prarodiči v duchu nezávislosti a lesní moudrosti na chudé farmě v oklahomských horách.

Horalové žijí svým tradičním farmářským způsobem života a na tajném úkrytu v lese pálí kukuřičnou whisky (námezdní práci s hrdostí odmítají). Umění řemesla se předává z otce na syna, ale v době Prohibice čelí horalové šikaně ze strany pro ně cizorodého Zákona – výtvaru vzdálených politiků, kteří nechápou, že horalové jejich zákony nepotřebují, že jen chtějí, aby je politici nechali být.

Horalové znají lesní modrost, vědí, že v přírodě vládne zákon přírodního výběru a že přírodní zákony nelze měnit.

Politici a jejich Zákon – vznikající ve vzdáleném centru – jsou hlavním nepřítelem nezávislých horalů. Jejich střet se Zákonem vrcholí, když je prarodičům ode-

brán šestiletý vnuk Little Tree a je poslán do sirotčince, kde je vychovatelé šikanován pro nevinné nechápání křesťanské etiky.

V díle se zrcadlí historie národa Čerokiů, který na rozdíl od jiných severoamerických indiánů tvořil už před příchodem Evropanů kvazistátní nekočovní společenství, národa, který v době americké Občanské války stál na straně Konfederace a po válce čelil násilnému vysídlení ze své původní domoviny. V myšlení hlavní postavy Dědečka se odráží i politická filosofie Forresta Cartera, autora čerokijského původu, který působil jako speechwriter pravicových politiků v Alabamě a obhajoval partyzánský odboj rebelů proti Federaci. Kniha je dobrou četbou jak pro dospělé, tak děti.

Vydalo nakladatelství KALICH v r. 2007 v překladu Lubomíra Miřejovského.

(pm)

www.stopzdravovani.cz

ÚŘAD NA ZRUŠENÍ

V této rubrice představujeme úřady, které žijí z peněz daňových poplatníků a jejichž existence je zbytečná nebo dokonce škodlivá. Jsme přesvědčeni, že odstraňování zbytečných úřadů je jediná cesta k omezení korupce a účinná cesta ke snížení daňového břemene.

INTERGRAM – KOLEKTIVNÍ SPRÁVCE

Status: Nezávislá společnost umělců a výrobců Intergram vznikla v roce 1990. V roce 2001 ji Ministerstvo kultury svým rozhodnutím 3209/2001 ustanovilo kolektivním správcem podle zákona č. 121/2000 Sb.

Počet zaměstnanců: 29

Rozpočet: 321 milionů

Hospodaření: Příjmy kolektivního správce jsou naplňovány speciální daní zvanou autorské poplatky, které platí hotely, diskotéky, televizní a rozhlasové stanice, ale i ostatní lidé. Na rozpočtu Intergramu se podílí 127 milionů poplatky televizních a rozhlasových stanic, 66 milionů poplatky za veřejnou produkci zvuku a obrazu. Dále tuto „spotřební daň“ platíme za prázdné nosiče dat (CD, DVD, ...), které se na rozpočtu podílí 57 milionů.

Činnost: Správce zastupuje 12274 umělců a výrobců audiovizuálních záznamů ve vybírání autorských poplatků. Dále se zabývá hledáním dalších plátců poplatků, právní pomocí pro zastupované a vyhlásováním ocenění pro umělce v důchodu. Od roku 2005 již podruhé žaluje na český stát u Evropské komise za to, že nemocnice ze zákona autorské poplatky nejprve nemusely platit a nyní za to, že je nemusí podle zákona platit v plné výši.

Hodnocení: Každý umělec (herec, zpěvák, ...) dostává honorář na základě smlouvy za odvedenou práci. Autorské poplatky vytváří duplicitní platbu za totéž. Pokud by se umělci chtěli sdružovat a financovat si rozpočet sdružení ze svých zdrojů, bylo by vše v pořádku. Je však naprosto nespravedlivé, aby byla takováto společnost financována z veřejně vybíraných poplatků a ještě větší množství přerozdělovala. Je také nespravedlivé, aby byli lidé trestáni autorským poplatkem pro případ, že by na prázdných médiích náhodou hodlali uchovávat díla zastupovaných autorů

a aby platili poplatky za to, že veřejně produkují hudbu, ke které mají řádné svolení autora, a za něž mu už jednou zaplatili. **Verdikt:** Nezávislá společnost není státní organizací, a tudíž jí není možné zrušit. Měl by však být okamžitě zrušen zákon

o autorských poplatcích a kolektivní správě, který nespravedlivě pokutuje nevinné. V souvislosti se zrušením tohoto zákona by mělo být zrušeno i pověření ministerstva kultury, které legalizuje přerozdělování Intergramem. (rs)

Chcete pracovat pro jednoho z leaderů ve svém oboru? Chcete zázemí silné a úspěšné společnosti? Chcete mít možnost seberealizace a růstu jak osobního tak kariérního? Přidejte se k nám.

Obchodní manažer/ka

Naše společnost hledá vhodného kandidáta na pozici OBCHODNÍ MANAŽER/KA, který bude rozvíjet současné obchodní aktivity a získávat nové obchodní příležitosti v sektoru služeb v rámci celé České republiky.

Požadavky:

- VŠ/SŠ vzdělání obchodního, ekonomického či technického směru
- prokazatelné obchodní úspěchy na obdobné pozici
- schopnost udržet a rozvíjet vztahy se zákazníky a partnery
- velmi dobré komunikativní a organizační schopnosti
- osobní jednání s potenciálními zákazníky
- uživatelská znalost MS Office
- znalost jednoho cizího jazyka výhodou
- řidičský průkaz sk. B
- časté cestování, práce v terénu

Životopisy zasílejte na adresu:
recruitment2@seznam.cz

Laissez-Faire, měsíčník pro svobodu jednotlivce. Čte se [lesez-fér]. Vydává: občanské sdružení Laissez Faire. Adresa: Bozděchova 8, 150 00 Praha 5. Tel.: 777 848 037, radim@smetka.cz. Redakční rada: Petr Mach, Radim Smetka, Jaroslav Bachora. Internetový archiv: www.petrmach.cz. Číslo účtu: 1011153517/5500. Náměty, články, reakce, zájem o předplatné, zájem o inzerci uvádějte na výše uvedený kontakt. Registrace MK 8183. ISSN 1212-8597

www.stopzdravovani.cz